

२०७१ जेष्ठ २३ शुक्रबार ०६-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे— यहाँ तिमी परिवर्तन हुनको लागि आएका है, तिमीले आसुरी गुणलाई परिवर्तन गरेर दैवी गुण धारण गर्नु छ, यो देवता बन्ने पढाइ हो।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरू कुनचाहिँ पढाइ बाबाद्वारा नै पढ्छौ, अरू कसैले पढाउन सक्दैन ?

उत्तरः— मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ, अपवित्रबाट पवित्र बनेर नयाँ दुनियाँमा जाने पढाइ एक बाबा बाहेक अरू कसैले पढाउन सक्दैन । बाबाले नै सहज ज्ञान र राजयोगको पढाइद्वारा पवित्र प्रवृत्ति मार्ग स्थापना गर्नुहुन्छ ।

ओम् शान्ति । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ । वास्तवमा दुवै पिता हुनुहुन्छ, एक हदको, अर्को बेहदको । ती पनि पिता हुन् भने यहाँ पनि पिता हुनुहुन्छ । बेहदका पिता आएर पढाउनुहुन्छ । बच्चाहरू जान्दछन्— हामी नयाँ दुनियाँ सत्युगको लागि पढिरहेका छौं । यस्तो पढाइ कहीं पनि मिल्न सक्दैन । तिमी बच्चाहरूले सतसङ्ग त धेरै गरेका छौ । तिमी भक्त थियौ नि । अवश्य गुरु बनाएका छौ, शास्त्र अध्ययन गरेका छौ । तर अहिले बाबाले आएर जगाउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— अब यो पुरानो दुनियाँ बदलिनु छ । अहिले म तिमीलाई नयाँ दुनियाँको लागि पढाउँछु, तिम्रो शिक्षक हुँ । कुनै पनि गुरुलाई शिक्षक भनिदैन । स्कूलमा शिक्षकले पढाउँछन्, जसबाट उँच पद मिल्छ । तर उनीहरूले पढाउँछन् यहाँको लागि । अहिले तिमी जान्दछौ— हामी जुन पढाइ पढ्छौं त्यो हो नयाँ दुनियाँको लागि । स्वर्णिम युग दुनियाँ (गोल्डन एजेड वर्ल्ड) भनिन्छ । यो त जान्दछौ— यस समयमा आसुरी अवगुणलाई परिवर्तन गरेर दैवी गुण धारण गर्नु छ । यहाँ तिमी परिवर्तन हुनका लागि आएका है । चरित्रको महिमा गरिन्छ । देवताहरूको अगाडि गएर भन्छन्— हजुर यस्तो हुनुहुन्छ, हामी यस्ता छौं । तिमीलाई अहिले लक्ष्य मिलेको छ । भविष्यको लागि बाबाले नयाँ दुनियाँ पनि स्थापना गर्नुहुन्छ र तिमीलाई पढाउनु पनि हुन्छ । वहाँ त विकारको कुरा हुँदैन । तिमी रावणमाथि जित पाउँछौ, रावण राज्यमा सबै विकारी छन् । यथा राजा रानी तथा प्रजा । अहिले त पंचायती राज्य छ । त्यस भन्दा पहिले राजा-रानीको राज्य थियो, तर ती पनि पतित थिए । ती पतित राजाहरूको पासमा मन्दिर पनि हुन्छन् । निर्विकारी देवताहरूको पूजा गर्दै । जान्दछन्— ती देवताहरू बितेर गएका हुन् । अहिले उनको राज्य छैन । बाबा आत्माहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ र तिमी देवता शरीरवाला थियौ, यो पनि याद दिलाउनुहुन्छ । तिम्रो आत्मा र शरीर दुवै पवित्र थिए । अब फेरि बाबा आएर पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ, त्यसैले नै तिमी यहाँ आएका है ।

बाबाले आदेश दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, काम महाशत्रु हो । यसले तिमीलाई आदि-मध्य-अन्त दुःख दिन्छ । अब तिमीलाई गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पावन बन्नु छ । यस्तो होइन, देवी-देवताहरू आपसमा प्यार गर्दैनन् तर वहाँ विकारी दृष्टि रहेकैन, निर्विकारी भएर रहन्छन् । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बन । आफ्नो भविष्य यस्तो बनाउनु छ, मानौं तिमी पवित्र जोडी थियौ । हरेक आत्मा भिन्न नाम रूप लिएर पार्ट बजाउदै आउँछ । अहिले तिम्रो यो अन्तिम पार्ट हो । पवित्रताको लागि धेरै अलमलिन्छन्— के गर्ने, कसरी कम्पेनियन (साथी) भएर रहने । कम्पेनियनको अर्थ के हो ? वेलायतमा जब बूढा हुन्छन् भने फेरि कम्पेनियन राख्नको लागि विवाह गर्दैन्, सम्हाल्नको लागि । यस्ता धेरै हुन्छन् जो ब्रह्मचारी भएर रहन मन पराउँछन् । संन्यासीहरूको त कुरा बेलै छ, गृहस्थमा रहनेवाला पनि धेरै हुन्छन् जो विवाह गर्न मन पराउँदैनन् । विवाह गर्नु फेरि बाल-बच्चा आदि सम्हाल्नु, यस्तो जाल नै किन फैलाउने जसमा स्वयं नै फँसियोस् । यस्ता यहाँ पनि धेरै आउँछन् । ब्रह्मचारी रहेको ४० वर्ष भइसक्यो, अब के विवाह गर्ने । स्वतन्त्र रहन मन पराउँछन् । त्यसैले बाबा तिनीहरूलाई देखेर खुसी हुनुहुन्छ । यी त छन् नै बन्धन-मुक्त, बाँकी रह्यो शरीरको बन्धन, त्यसमा देह सहित सबैलाई भुल्नु छ, केवल एक बाबालाई याद गर्नु छ । कुनै पनि देहधारी क्राइस्ट आदिलाई याद गर्नु छैन । निराकार शिव त देहधारी हुनुहुन्न । उहाँको नाम शिव हो । शिवका मन्दिर

२०७१ जेष्ठ २३ शुक्रबार ०६-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पनि छन् । आत्मालाई द४ जन्मको पार्ट मिलेको छ । यो हो अविनाशी ड्रामा, यसमा केही पनि बदली हुन सक्दैन ।

तिमी जान्दछौ— पहिले-पहिले हाम्रो धर्म, कर्म जुन श्रेष्ठ थियो त्यो अहिले भ्रष्ट बनेको छ । यस्तो होइन, देवता धर्म नै खतम भएको छ । गाउँछन् पनि देवताहरू सर्वगुण सम्पन्न थिए । लक्ष्मी-नारायण दुवै पवित्र थिए । पवित्र प्रवृत्ति मार्ग थियो । अहिले अपवित्र प्रवृत्ति मार्ग छ । द४ जन्ममा भिन्न-भिन्न नाम-रूप बदलिदै आएका हाँ । बाबाले बताउनुभएको छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, मैले तिमीलाई द४ जन्मको कहानी सुनाउँछु । त्यसैले अवश्य पहिलो जन्मदेखि नै सम्भाउनुपर्छ । तिमी पवित्र थियौ, अहिले विकारी बनेका छौ । त्यसैले देवताहरूको अगाडि गएर शिर भुकाउँछौ । क्रिश्चयनले क्राइस्टको अगाडि, बुद्धिस्टले बुद्धको अगाडि, सिक्खले गुरुनानकको दरबारको अगाडि गएर शिर भुकाउँछन्, यसबाट थाहा हुन्छ यो कुन पन्थको हो । तिम्रो लागि त भनिदिन्छन् यो हिन्दू हो । आदि सनातन देवी-देवता धर्म कहाँ गयो, यो कसैलाई थाहा छैन । प्रायः लोप भएको छ । यहाँ चित्र त अनेकौं बनेका छन् । मनुष्यहरूका पनि अनेक मत छन् । शिवको पनि अनेक नाम राखिदिएका छन् । वास्तवमा उहाँको नाम एक शिव नै हो । यस्तो पनि होइन, उहाँले पुनर्जन्म लिनुभयो तब नाम बदलिदै जान्छ । होइन । मनुष्यहरूका अनेक मत छन्, त्यसैले अनेक नाम राख्छन् । श्रीनाथ द्वारमा गयौ भने वहाँ पनि ती नै लक्ष्मी-नारायण नै बसेका छन्, जगन्नाथको मन्दिरमा पनि मूर्ति उही नै हो । नाम भिन्न-भिन्न राखेका छन् । जब तिमी सूर्यवंशी थियौ तब पूजा आदि गर्दैनथियौ । तिमी सारा विश्वमा राज्य गर्दथ्यौ, सुखी थियौ । श्रीमतमा श्रेष्ठ राज्य स्थापना गरेका थियौ । त्यसलाई भनिन्छ सुखधाम । अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैन— हामीलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ, मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ । निशानी पनि छ, अवश्य उनीहरूकै राज्य थियो । वहाँ किल्ला आदि हुँदैनन् । किल्ला आदि बनाउँछन् सुरक्षाको लागि । यी देवी-देवताको राज्यमा किल्ला आदि थिएनन् । आक्रमण गर्नेवाला अरू कोही हुँदैनन् । अहिले तिमी जान्दछौ— हामी उही देवी-देवता धर्ममा परिवर्तन (ट्रान्सफर) भइरहेका छौं । त्यसको लागि तिमी राजयोगको पढाइ पढिरहेका छौ । राजाई पाउनु छ । भगवानुवाच— म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । अहिले त कुनै राजा-रानी छैनन् । कति लडाई-भगडा भइरहन्छन् । यो हो कलियुग, आइरन एजेड वर्ल्ड । तिमी गोल्डन एजमा थियौ । अहिले फेरि पुरुषोत्तम संगमयुगमा खडा छौ । बाबा तिमीलाई पहिलो नम्बरमा लैजान आउनुभएको छ, सबैको कल्याण गर्नुहुन्छ । तिमी जान्दछौ— हाम्रो पनि कल्याण हुन्छ । पहिले-पहिले हामी अवश्य सत्ययुगमा आउनेछौं । बाँकी जुन-जुन धर्मका छन् ती सबै शान्तिधाममा जानेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— सबैलाई पवित्र पनि बन्नु छ । तिमी हौ नै पवित्र देशका रहनेवाला, जसलाई निर्वाणधाम भनिन्छ । वाणी भन्दा पर केवल अशरीरी आत्माहरू रहन्छन् । बाबाले तिमीलाई अब वाणीभन्दा पर लैजानुहुन्छ । यस्तो त कसैले भन्न सक्दैन म तिमीलाई निर्वाणधाम, शान्तिधाममा लैजान्छु । उनीहरू त भन्छन् हामी ब्रह्ममा लीन हुनेछौं । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— अहिले यो तमोप्रधान दुनियाँ छ, यसमा तिमीलाई स्वाद आउनेछैन । यसैले नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश गर्नको लागि भगवान्लाई यहाँ आउनुपर्छ । शिवजयन्ती पनि यहाँ मनाउँछन् । त्यसैले आएर के गर्नुहुन्छ ? कसैले बताओस् । जयन्ती मनाउँछन् भने अवश्य आउनुहुन्छ नि । रथमा विराजमान हुनुहुन्छ । उनीहरूले फेरि घोडा गाडीको रथ देखाएका छन् । बाबा बसेर बताउनुहुन्छ, म कुन रथमा सवार हुन्छु । बच्चाहरूलाई बताउँछु । यो ज्ञान फेरि प्रायः लोप हुन्छ । यिनको द४ जन्मको अन्त्यमा बाबालाई आउनुपर्छ । यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन । ज्ञान हो दिन, भक्ति हो रात । तल उत्रिदै रहन्छन् । भक्तिको कति आडम्बर (शो) छ, कति कुम्भको मेला, फलानो मेला लागि नै रहन्छन् । अहिले तिमीलाई पवित्र बनेर नयाँ दुनियाँमा जानु छ, यो अरू कसैले भन्न सक्दैन । बाबाले नै बताउनुहुन्छ— अहिले संगमयुग हो । तिमीलाई पढाइ पनि उही मिल्छ जुन कल्प पहिले मिलेको थियो, मनुष्यबाट देवता बनेका थियौ । गायन पनि छ— मनुष्यबाट देवता बने... अवश्य बाबाले नै बनाउनुहुन्छ नि । तिमी जान्दछौ— हामी अपवित्र गृहस्थ धर्मवाला थियौं, अब बाबा आएर पवित्र प्रवृत्ति मार्गको बनाउनुहुन्छ । तिमी धैरै उच्च पद पाउँछौ । उच्च

२०७१ जेष्ठ २३ शुक्रबार ०६-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भन्दा उच्च बाबाले कति उच्च बनाउनुहुन्छ । बाबाको छ श्री-श्री अर्थात् श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ मत । हामी श्रेष्ठ बन्दौं । श्री-श्रीको अर्थ कसैलाई थाहा छैन । एक शिवबाबाको नै यो टाइटल हो तर उनीहरू फेरि आफैलाई श्री-श्री भनिदिन्छन् । माला जप्छन् । माला हुन्छ १०८ को, उनीहरूले १६१०८ को बनाएका छन् । त्यसमा द त आउने नै छन् । ४ जोडी र एक बाबा । आठ रत्न र नवौं हुँ म । उनीहरूलाई रत्न भनिन्छ । उनलाई यस्तो बनाउनेवाला हुनुहुन्छ बाबा । तिमी बाबाद्वारा पारसबुद्धि बन्दौ । रंगूनमा एउटा तलाऊ छ, भन्दून् त्यसमा स्नान गर्नाले परी बनिन्छ । वास्तवमा यो हो ज्ञान स्नान, जसबाट तिमी देवता बन्दौ । बाँकी ती सबै भक्तिमार्गका कुरा हुन् । पानीमा स्नान गर्नाले परी बनिन्छ, यस्तो कुरा त कहिले पनि हुन सक्दैन । यो सबै हो भक्तिमार्ग । के-के कुरा बनाएका छन् । केही पनि बुझदैनन् । अहिले तिमी बुझदौँ- तिमै यादगार दिलवाडा, गुरु शिखर आदि खडा छन् । बाबा धेरै उच्च रहनुहुन्छ नि । तिमीलाई थाहा छ- बाबा र हामी आत्माहरू जहाँ रहन्दौं, त्यो हो मूलवतन । सूक्ष्मवतन त केवल साक्षात्कार मात्र हो । त्यो कुनै दुनियाँ होइन । सूक्ष्मवतन वा मूलवतनको लागि यो भन्न सकिदैन- विश्वको इतिहास दोहोरिन्छ । विश्व त एउटै छ । भन्ने गर्दैन्- यस विश्वको इतिहास दोहोरिन्छ ।

मनुष्यहरू भन्दून् विश्वमा शान्ति होस् । आत्माको स्वधर्म नै शान्ति हो भन्ने कुरा जान्दैनन् । बाँकी जंगलमा कहाँ शान्ति मिल्न सक्छ र । तिमी बच्चाहरूलाई सुख र अरू सबैलाई शान्ति मिल्छ । जति पनि आउँछन् पहिले शान्तिधाममा गएर सुखधाममा आउनेछन् । कतिले भन्दून्- हामी ज्ञान लिदैनौ र पछि आउनेछौं, त्यसैले बाँकी समय मुक्तिधाममा रहनेछौं । यो त राम्रो हो, धेरै समय मुक्तिमा रहनेछौं । यहाँ केवल एक-दुई जन्म पद पाउनेछौं । त्यो त के भयो र ? जसरी लामखुट्टे निस्कन्छन् अनि मर्दून् । त्यसैले एक जन्ममा यहाँ के सुख मिल्छ र । त्यो त केही कामको भएन, मानौं पार्ट नै छैन । तिम्रो पार्ट त धेरै उच्च छ । तिम्रो जस्तो सुख अरू कसैले देख्न सक्दैन । यसैले पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । गर्दै पनि रहन्छन् । कल्प पहिले पनि तिमीले पुरुषार्थ गरेका थियौ । आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार प्रारब्ध पाएका हौ । पुरुषार्थ बिना त प्रारब्ध पाउन सकिदैन । पुरुषार्थ अवश्य गर्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यो पनि ड्रामा बनेको छ । तिम्रो पनि पुरुषार्थ चलेछ । यसरी त चल्न सक्दैन । तिमीलाई पुरुषार्थ त अवश्य गर्नु छ । पुरुषार्थ बिना कहाँ के हुन्छ र । खोकी त्यसै कहाँ ठीक हुन्छ र ? औषधी लिने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । कोही-कोही यसरी पनि जे ड्रामामा होला भनी बस्छन् । यस्तो उल्टो ज्ञान बुद्धिमा बसाउनु हुँदैन । यसरी पनि मायाले विघ्न पार्छ । बच्चाहरू पढाइ नै छोडिदिन्छन् । यसलाई भनिन्छ- मायासँग हार । लडाई हो नि । ऊ पनि जबरदस्त छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ् । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) श्रेष्ठ राज्य स्थापना गर्नको लागि श्रीमतमा चलेर बाबाको मदतगार बन्नु छ । जसरी देवताहरू निर्विकारी हुन्छन्, त्यसैगरी गृहस्थमा रहेर निर्विकारी बन्नु छ । पवित्र प्रवृत्ति बनाउनु छ ।
- २) ड्रामाको प्वाइन्टलाई उल्टो रूपबाट प्रयोग गर्नु हुँदैन । ड्रामा भनेर त्यसै बस्नुहुँदैन । पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ । पुरुषार्थद्वारा आफ्नो प्रारब्ध श्रेष्ठ बनाउनु छ ।

वरदानः- आफ्नो सम्पर्कद्वारा अनेक आत्माहरूको चिन्तालाई मेटाउनेवाला सर्वको प्रिय भव वर्तमान समय व्यक्तिहरूमा स्वार्थ भाव हुनाको कारण र वैभवद्वारा अल्पकालको प्राप्ति हुनाको कारण आत्माहरू कुनै न कुनै चिन्ताले चिन्तित छन् । तिमी शुभचिन्तक आत्माहरूको थोरै समयको सम्पर्क पनि ती आत्माहरूको चिन्तालाई मेटाउने आधार बन्दू । आज विश्वलाई तिमीहरू जस्तो शुभचिन्तक आत्माहरूको आवश्यकता छ, त्यसैले तिमी विश्वको अति प्रिय छौं ।

स्लोगनः- तिमी हीरा तुल्य आत्माहरूको बोली पनि रत्न समान मूल्यवान् हुनुपर्छ ।